

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

DNR-70-92(25)/15/TN

Warszawa, dnia 13 listopada 2015 r.

DECYZJA nr DNR-1/104/2015

Na podstawie:

1) art. 24 ust. 14 pkt 2 w związku z art. 13 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2015 r. poz. 322), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego wszczętego z urzędu w sprawie ogólnego bezpieczeństwa detektora gazu typ MAXI/K-CO, wprowadzonego na rynek polski przez przedsiębiorcę Kazimierza Dmuchałę, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowe „MAXI” Kazimierz Dmuchała w Pustkowie, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdza, że przedsiębiorca usunął przyczyny zagrożeń stwarzanych przez ten produkt i umarza postępowanie administracyjne;

2) art. 25a ust. 1 i 6 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2015 r. poz. 322) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zobowiązuje przedsiębiorcę Kazimierza Dmuchałę, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowe „MAXI” Kazimierz Dmuchała w Pustkowie do uiszczenia na rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kwoty 5 535 zł (słownie: pięć tysięcy pięćset trzydzieści pięć złotych), stanowiącej równowartość kosztów badań laboratoryjnych przeprowadzonych przez Instytut Technik Innowacyjnych EMAG w Katowicach.

Uzasadnienie

Obudowa detektora gazu typ MAXI/K-CO (dalej też „detektor”) jest wykonana z tworzywa sztucznego. Na przedniej ścianie obudowy umieszczony jest napis „MAXI”, przycisk

uruchamiania funkcji testu urządzenia oraz diody sygnalizacyjnej: czerwona (Alarm), zielona (Power) i żółta (Fault). Na tylnej ścianie obudowy naklejono tabliczkę zawierającą m.in. następujące informacje: nazwę produktu („*Detektor gazu typu MAXI/K-CO*”), przeznaczenie („*wykrywa tlenek węgla - CO*”), dane techniczne oraz numer serii (egzemplarze przekazane do badań posiadały numery 201306645, 201306649 oraz 201306651). Detektor jest oferowany w opakowaniu jednostkowym, na którym powtórzono nazwę i przeznaczenie produktu oraz zamieszczono m.in. dane przedsiębiorcy („*Producent: Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowe „MAXI”, Polska, tel/fax (17) 788 13 96, e-mail: firmamaxi@wp.pl, www.detektorymaxi.com*”), kod kreskowy (5902768311037) oraz informację „*Produkt polski*”. Do detektora dołączono instrukcję obsługi.

Pismem z 25 maja 2015 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej „Prezes UOKiK” lub „organ nadzoru”) zlecił Podkarpackiemu Wojewódzkiemu Inspektorowi Inspekcji Handlowej przeprowadzenie kontroli przedsiębiorcy Kazimierza Dmuchały, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowe „MAXI” Kazimierz Dmuchała w Pustkowie. W jej toku pobrano detektor i przekazano go do Instytutu Technik Innowacyjnych EMAG w Katowicach w celu przeprowadzenia badań laboratoryjnych i ustalenia, czy produkt spełnia wymagania określone w pkt 5.3.4 normy PN-EN 50291-1:2010+A1:2013-05 „*Urządzenia elektryczne do wykrywania tlenu węgla w pomieszczeniach domowych. Część 1: Metody badań i wymagania*”. Badania laboratoryjne wykazały, że detektor za szybko uruchomił alarm we wszystkich badanych stężeniach tlenu węgla, tj.:

- przy stężeniu tlenu węgla na poziomie 30 ppm detektor uruchomił się po 80 sekundach (próbka nr 1), 185 sekundach (próbka nr 2) oraz 155 sekundach (próbka nr 3); zgodnie z normą alarm nie powinien zadziałać przed upływem 120 minut;
- przed osiągnięciem w komorze stężenia tlenu węgla na poziomie 50 ppm detektor uruchomił alarm na poziomie 35 ppm (próbka nr 1), 33 ppm (próbka nr 2) oraz 34 ppm (próbka nr 3); zgodnie z normą przy stężeniu tlenu węgla na poziomie 50 ppm detektor powinien uruchomić alarm w przedziale czasowym od 60 do 90 minut;
- przed osiągnięciem w komorze stężenia tlenu węgla na poziomie 100 ppm detektor uruchomił alarm na poziomie 40 ppm (próbka nr 1), 71 ppm (próbka nr 2) oraz 60 ppm (próbka nr 3); zgodnie z normą przy stężeniu tlenu węgla na poziomie 100 ppm detektor powinien uruchomić alarm w przedziale czasowym od 10 do 40 minut;
- przed osiągnięciem w komorze stężenia tlenu węgla na poziomie 300 ppm detektor uruchomił alarm na poziomie 42 ppm (próbka nr 1), 73 ppm (próbka nr 2) oraz 63 ppm

(próbka nr 3); zgodnie z normą przy stężeniu tlenu węgla na poziomie 300 ppm detektor powinien uruchomić alarm w przeciągu 3 minut.

Zgodnie z opinią Krajowego Ośrodka Medycyny Hiperbarycznej w Gdyni z 10 marca 2015 r., wcześniejsza aktywacja alarmów negatywnie wpływa na bezpieczeństwo czujnika tlenu węgla.

Dowody: sprawozdanie z badań nr 3757-ZLG/2015 z 22 czerwca 2015 r. - k. 69-77 akt postępowania Prezesa UOKiK; opinia Krajowego Ośrodka Medycyny Hiperbarycznej w Gdyni z 10 marca 2015 r. - k. 79 akt postępowania Prezesa UOKiK.

W związku z powyższym, Prezes UOKiK uznał za zasadne wszczęcie postępowania administracyjnego na podstawie ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2015 r. poz. 322), zwanej dalej „ustawą o ogólnym bezpieczeństwie produktów”. Zgodnie z art. 61 § 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267, z późn. zm.), pismem z 7 lipca 2015 r. Prezes UOKiK powiadomił przedsiębiorcę Kazimierza Dmuchałę, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowe „MAXI” Kazimierz Dmuchała w Pustkowie (stronę postępowania) o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie ogólnego bezpieczeństwa detektora. W tym samym piśmie Prezes UOKiK poinformował stronę postępowania, że przekazane przez nią - w toku kontroli Inspekcji Handlowej - sprawozdanie z badań nr 1428-1/2009 z 17 lipca 2009 r. oraz sprawozdanie nr B/2013/221 z 30 sierpnia 2013 r. nie podważają wyników badań przeprowadzonych przez Instytut Technik Innowacyjnych EMAG w Katowicach. Organ nadzoru wyjaśnił, że ww. dokumenty potwierdzają spełnianie przez detektor wymagań jedynie w zakresie kompatybilności elektromagnetycznej oraz pkt 4 normy PN-EN 50291-1:2010+A1:2013-05. Ponadto Prezes UOKiK wezwał stronę postępowania do przekazania listy dystrybutorów detektora z lat 2014-2015. Organ nadzoru zwrócił się także o informacje na temat liczby detektorów posiadanych przez stronę postępowania, okresu w którym produkt był wprowadzany na rynek oraz ewentualnych skarg lub reklamacji dotyczących tego produktu. Prezes UOKiK zwrócił się o przekazanie ewentualnych dowodów potwierdzających wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez detektor.

Dowód: pismo Prezesa UOKiK z 7 lipca 2015 r. - k. 83-87 akt postępowania Prezesa UOKiK.

W piśmie z 16 lipca 2015 r. strona postępowania zwróciła się z prośbą o przesłanie kopii sprawozdania z badań detektora przeprowadzonych przez Instytut Technik Innowacyjnych EMAG w Katowicach oraz opinii Krajowego Ośrodka Medycyny Hiperbarycznej w Gdyni z 10 marca 2015 r.

Dowód: pismo strony postępowania z 16 lipca 2015 r. - k. 88 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 21 lipca 2015 r. Prezes UOKiK przekazał stronie postępowania kopie ww. dokumentów.

Dowód: pismo Prezesa UOKiK z 21 lipca 2015 r. - k. 89 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 27 lipca 2015 r. strona postępowania przedstawiła zestawienie sprzedaży detektorów z lat 2014-2015 (obejmujące 42 przedsiębiorców) oraz oświadczyła, że posiada 35 sztuk na stanie magazynowym. Poinformowała, że otrzymała kilkanaście reklamacji, które nie dotyczyły jednak zastrzeżeń zgłoszonych przez Prezesa UOKiK. Ponadto strona postępowania wskazała, że do chwili obecnej nie otrzymała kopii wnioskowanych dokumentów i kwestionuje ustalenia Prezesa UOKiK w zakresie bezpieczeństwa detektora. Jednocześnie zaproponowała wycofanie detektorów od dystrybutorów w celu dokonania ich ponownej kalibracji zgodnie z pkt 5.3.4 normy PN-EN 50291-1:2010+A1:2013-05 albo dokonanie wymiany tych produktów na prawidłowo skalibrowane.

Dowód: pismo strony postępowania z 27 lipca 2015 r. – k. 90-93 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 10 sierpnia 2015 r. strona postępowania poinformowała, że zapoznała się z przekazanymi kopiami dokumentów i podtrzymuje zastrzeżenia odnośnie ustaleń Prezesa UOKiK w zakresie bezpieczeństwa detektora. Wskazała również, że nieprawidłowości stwierdzone w detektorach mogły dotyczyć tylko konkretnej partii przygotowanej dla „specyficznych odbiorców”, którzy oczekiwali, że produkty te będą wykrywały już najmniejszą

obecność tlenku węgla. Ponadto strona postępowania ponownie zadeklarowała gotowość podjęcia działań opisanych w piśmie z 27 lipca 2015 r. Poinformowała, że posiada sprzęt niezbędny do przeprowadzenia prawidłowej kalibracji i przekazała kopie certyfikatów dotyczących tego sprzętu. Strona postępowania przedstawiła oświadczenia 10 dystrybutorów dotyczące ilości detektorów znajdujących się na ich stanach magazynowych.

Dowód: pismo strony postępowania z 10 sierpnia 2015 r. - k. 95-114 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 19 sierpnia 2015 r. Prezes UOKiK poinformował stronę postępowania, że uwzględnił jej propozycje podjęcia działań wobec detektorów wprowadzonych na rynek i zwrócił się o przekazanie informacji, które z dwóch rozwiązań będzie realizowała oraz przedstawienie dowodów potwierdzających te działania. W związku z twierdzeniem strony postępowania, że nieprawidłowości stwierdzone w detektorach mogły dotyczyć tylko konkretnej partii przygotowanej dla „specyficznych odbiorców”, Prezes UOKiK wezwał ją do przekazania informacji i dowodów, ile egzemplarzy liczyła ta partia oraz kiedy i którym kontrahentom została sprzedana. Ponadto organ nadzoru zwrócił się do strony postępowania o przekazanie informacji, od kiedy zaczęła wprowadzać detektor na rynek, ile egzemplarzy (przed 2014 r.) zostało wprowadzonych na rynek oraz czy wszystkie detektory posiadane przez nią na stanie magazynowym zostały prawidłowo skalibrowane. Jednocześnie Prezes UOKiK poinformował stronę postępowania, że przekazane kopie certyfikatów nie mogą zostać uznane za dowód z uwagi na niespełnianie wymogów określonych w art. 22a ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów i wezwał do ponownego przekazania ww. dokumentów w formie określonej w tym przepisie.

Dowód: pismo Prezesa UOKiK z 19 sierpnia 2015 r. - k. 115-117 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 9 sierpnia 2015 r. (data wpływu do UOKiK - 14 września 2015 r.) strona postępowania poinformowała, że sprzedaż detektorów prowadzi od drugiej połowy 2013 r. i we wskazanym roku wprowadziła na rynek 167 sztuk. Ponadto oświadczyła, że wszystkie detektory znajdujące się na jej stanie magazynowym zostały prawidłowo skalibrowane i zostaną, na zasadzie wymiany, przekazane kontrahentom. Strona postępowania przekazała oświadczenia 20 dystrybutorów dotyczące ilości detektorów znajdujących się na ich stanach

magazynowych oraz poinformowała, że jeden przedsiębiorca zawiesił swoją działalność gospodarczą i nie ma z nim kontaktu. Ponadto strona postępowania poinformowała, że wyprodukowała jedną partię (w ilości 40 sztuk) nieprawidłowo skalibrowanych detektorów i prawdopodobnie te egzemplarze zostały przebadane przez Instytut Technik Innowacyjnych EMAG w Katowicach. Wskazała, że nie jest w stanie określić odbiorców zbyt czułych detektorów oraz że egzemplarze te były opisane w zamówieniach oraz posiadały na opakowaniu naklejkę informującą o zwiększonej czułości. Jednocześnie strona postępowania przedstawiła certyfikaty spełniające wymagania określone w art. 22a ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów.

Dowód: pismo strony postępowania z 9 sierpnia 2015 r. - k. 118-149 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 24 września 2015 r. Prezes UOKiK zwrócił się do strony postępowania o przekazanie pozostałych dowodów potwierdzających wymianę detektorów posiadanych przez dystrybutorów na egzemplarze prawidłowo skalibrowane. Ponadto organ nadzoru wezwał ją do przekazania dowodów potwierdzających, w jaki sposób zidentyfikowała partię nieprawidłowo skalibrowanych detektorów. Odnosząc się do twierdzenia strony postępowania, że detektory pochodzące z ww. partii (które prawdopodobnie zostały pobrane do badań laboratoryjnych) były opisane w zamówieniach oraz posiadały na opakowaniu naklejkę informującą o zwiększonej czułości, Prezes UOKiK podkreślił, iż egzemplarze pobrane przez inspektorów Inspekcji Handlowej nie posiadały takiej naklejki. Jednocześnie organ nadzoru zwrócił się o przekazanie wzoru tej naklejki oraz ww. zamówienia.

Dowód: pismo Prezesa UOKiK z 24 września 2015 r. - k. 150-151 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 25 września 2015 r. strona postępowania przekazała oświadczenia dystrybutorów potwierdzające wymianę detektorów oraz oświadczenia kontrahentów o nieposiadaniu tych produktów na stanie magazynowym.

Dowód: pismo strony postępowania z 25 września 2015 r. - k. 152-166 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 8 października 2015 r. Prezes UOKiK zwrócił się do strony postępowania o przekazanie pozostałych dowodów podjęcia działań wobec detektorów wprowadzonych na rynek. Organ nadzoru podkreślił, że z uwagi na nieprzekazanie przez nią informacji i dowodów pozwalających na identyfikację partii zbyt czułych detektorów, nie ma podstaw do ograniczenia zakresu postępowania tylko do tej partii.

Dowód: pismo Prezesa UOKiK z 8 października 2015 r. - k. 167-168 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 8 października 2015 r. strona postępowania przekazała oświadczenia pozostałych dystrybutorów. Oświadczyła, że nie nanosiła trwałych naklejek na zbyt czułe detektory, a jedynie tymczasowe (w formie karteczki) z informacją dla zamawiającego o treści np. „Czuły – pod zamówienie”. Strona postępowania poinformowała, że przebadła detektory posiadane na stanie magazynowym przy stężeniu tlenu węgla na poziomie 50 ppm i w ten sposób zidentyfikowała 18 zbyt czułych detektorów.

Dowód: pismo strony postępowania z 8 października 2015 r. - k. 170-182 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 26 października 2015 r. Prezes UOKiK poinformował stronę postępowania, że skoro detektory posiadane na stanie magazynowym przebadła tylko przy stężeniu tlenu węgla na poziomie 50 ppm, to nie można wykluczyć, że są zbyt czułe przy innych poziomach stężenia tlenu węgla. Jednocześnie organ nadzoru zwrócił się o zajęcie stanowiska w powyższej sprawie. Ponadto Prezes UOKiK poinformował stronę postępowania o przysługującym jej prawie do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy oraz prawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań.

Dowód: pismo Prezesa UOKiK z 26 października 2015 r. - k. 183-184 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 5 listopada 2015 r. strona postępowania wyjaśniła, że detektory posiadane na stanie magazynowym początkowo przebadła tylko przy stężeniu tlenu węgla na poziomie 50 ppm, ponieważ jeśli na tym poziomie są one za czułe, to – zgodnie z charakterystyką sensora określoną w dokumentacji przez producenta – na pozostałych poziomach tlenu węgla też będą

za czule. Ponadto poinformowała, że wszystkie detektory zostały poddane ponownej kalibracji zgodnie z pkt 5.3.4 normy PN-EN 50291-1:2010+A1:2013-05.

Dowód: pismo strony postępowania z 5 listopada 2015 r. - k. 186 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Prezes UOKiK ustalił i stwierdził:

Przedsiębiorca Kazimierz Dmuchała, prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowe „MAXI” Kazimierz Dmuchała w Pustkowie wprowadził detektor gazu typ MAXI/K-CO na rynek polski i jest producentem w rozumieniu art. 3 pkt 2 lit. a ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Zgodnie z tym przepisem, za producenta uznaje się przedsiębiorcę prowadzącego działalność polegającą na wytwarzaniu produktu albo każdą inną osobę, która występuje jako wytwórca, umieszczając na produkcie bądź do niego dołączając swoje nazwisko, nazwę, znak towarowy bądź inne odróżniające oznaczenie. Na opakowaniu detektora znajdują się dane strony postępowania z informacją, że jest ona producentem tego produktu oraz kod kreskowy wskazujący, że strona postępowania jest podmiotem odpowiedzialnym za wprowadzenie detektora na rynek (ustalenia dokonane na podstawie wyszukiwarki kodów kreskowych ze strony internetowej www.gepir.pl).

Zgodnie z art. 10 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, producent zobowiązany jest wprowadzać na rynek wyłącznie produkty bezpieczne. Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, produktem bezpiecznym jest produkt, który w zwykłych lub innych, dających się w sposób uzasadniony przewidzieć warunkach jego używania, z uwzględnieniem czasu korzystania z produktu, a także, w zależności od rodzaju produktu, sposobu uruchomienia oraz wymogów instalacji i konserwacji, nie stwarza żadnego zagrożenia dla konsumentów lub stwarza znikome zagrożenie, dające się pogodzić z jego zwykłym użytkowaniem i uwzględniające wysoki poziom wymagań dotyczących ochrony zdrowia i życia ludzkiego. Zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, produkt, który nie spełnia wymagań określonych w art. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, nie jest produktem bezpiecznym.

Zgodnie z art. 6 ust. 3 pkt 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, w przypadku braku polskich szczegółowych wymagań dotyczących bezpieczeństwa produktów lub norm będących transpozycją norm europejskich uznanych przez Komisję Europejską za zgodne z przepisami dotyczącymi ogólnego bezpieczeństwa produktów albo jeżeli produkt nie jest

zgodny z tymi normami, bezpieczeństwo produktu ocenia się w szczególności z uwzględnieniem spełnienia wymagań wynikających z dobrowolnych norm krajowych państw członkowskich Unii Europejskiej będących transpozycją norm europejskich innych niż normy uznane przez Komisję Europejską za zgodne z przepisami dotyczącymi ogólnego bezpieczeństwa produktów. Z uwagi na fakt, że norma PN-EN 50291-1:2010+A1:2013-05 „*Urządzenia elektryczne do wykrywania tlenku węgla w pomieszczeniach domowych. Część 1: Metody badań i wymagania*” jest wyżej opisanym rodzajem normy, Prezes UOKiK dokonał oceny ogólnego bezpieczeństwa detektora z uwzględnieniem określonych w niej wymagań.

Badania laboratoryjne wykazały, że detektory (w ilości trzech sztuk) za szybko uruchomiły alarm we wszystkich badanych stężeniach tlenku węgla, tj. 30 ppm, 50 ppm, 100 ppm oraz 300 ppm. W opinii z 10 marca 2015 r. Krajowy Ośrodek Medycyny Hiperbarycznej w Gdyni stwierdził, że norma PN-EN 50291-1:2010+A1:2013-05 wskazuje na konieczność wystąpienia alarmu, gdy ekspozycja na działanie węgla zacznie stanowić zagrożenie. Czujnik ma reagować nie tylko na obecność tlenku węgla, ale też na jego określoną ekspozycję. Jeśli przy bezpiecznym stężeniu tlenku węgla po raz kolejny włączy się alarm, powstaje wątpliwość, jak (oraz przy którym kolejnym alarmie) ma reagować użytkownik. W związku z tym, wcześniejsza aktywacja alarmów nie służy bezpieczeństwu, a wręcz ją obniża, ponieważ w sposób naturalny będzie prowadzić do lekceważenia alarmów, które uruchomiły się jeszcze przy bezpiecznej ekspozycji.

Strona postępowania początkowo kwestionowała powyższe ustalenia, ale na dalszym etapie postępowania jedynie twierdziła, że powyższe nieprawidłowości dotyczyły tylko jednej partii detektorów (w ilości 40 sztuk), przeznaczonej dla „specyficznych odbiorców”, którzy oczekiwali, że produkty te będą wykrywały już najmniejszą obecność tlenku węgla. Ponadto, w opinii strony postępowania, detektory pochodzące z tej partii prawdopodobnie zostały przebadane przez Instytut Technik Innowacyjnych EMAG w Katowicach. Organ nadzoru może zawęzić zakres prowadzonego postępowania do konkretnej partii produktów, niezbędne jest jednak zgromadzenie dowodów potwierdzających, że nieprawidłowości rzeczywiście dotyczyły danej partii oraz dowodów pozwalających na jej identyfikację. Tymczasem strona postępowania, mimo prośby Prezesa UOKiK, nie przedstawiła żadnych dowodów potwierdzających, że nieprawidłowa kalibracja dotyczyła tylko jednej partii detektorów, np. pozytywnych wyników badań laboratoryjnych (na zgodność z pkt 5.3.4 normy PN-EN 50291-1:2010+A1:2013-05) dotyczących innej partii detektorów. Strona postępowania nie przekazała wzoru naklejki, którą miały być oznaczone detektory ze wskazanej partii ani zamówienia, w którym miała być opisana ich odmienna specyfikacja. Wbrew twierdzeniu strony

postępowania, detektory przebadane na zlecenie organ nadzoru nie posiadały ww. naklejki. Strona postępowania przyznała również, że nie jest w stanie wskazać, którym dystrybutorom sprzedała zbyt czułe detektory. W związku z powyższym Prezes UOKiK uznał, że detektory (niezależnie od partii) nie spełniały wymagań określonych w art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów.

Zgodnie z art. 24 ust. 14 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, Prezes UOKiK wydaje decyzję o umorzeniu postępowania, jeśli producent lub dystrybutor usunął przyczyny zagrożeń.

Ze zgromadzonego materiału dowodowego wynika, że strona postępowania wprowadzała detektor na rynek w latach 2013-2015. Mając na uwadze niewielkie prawdopodobieństwo, aby odbiorcy detektora, którzy zakupili produkt w 2013 r., nadal go posiadali, Prezes UOKiK uznał za uzasadnione ograniczenie działań naprawczych do dystrybutorów, którzy zakupili go w latach 2014-2015. W powyższym okresie strona postępowania sprzedała detektory 42 przedsiębiorcom. Pomimo kwestionowania przez stronę postępowania ustaleń Prezesa UOKiK w zakresie bezpieczeństwa detektora, podjęła ona działania wobec produktów wprowadzonych na rynek. W toku postępowania strona przedstawiła bowiem oświadczenia 11 dystrybutorów o ilości posiadanych detektorów i dokonaniu ich wymiany oraz oświadczenia 29 przedsiębiorców o nieposiadaniu detektorów na stanie magazynowym. W przypadku jednego dystrybutora strona postępowania przedstawiła dowody zwrócenia się do niego z zapytaniem odnośnie liczby posiadanych detektorów. Wobec ostatniego odbiorcy strona postępowania oświadczyła, że zawiesił on działalność gospodarczą, co potwierdziły dane zawarte w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej (CEIDG). Ponadto, organ nadzoru uznał za wiarygodne oświadczenie strony postępowania, że dokonała ponownej kalibracji (zgodnie z pkt 5.3.4 normy PN-EN 50291-1:2010+A1:2013-05) detektorów posiadanych na stanie magazynowym. Z uwagi na powyższe, Prezes UOKiK uznał, że strona postępowania usunęła przyczyny zagrożeń stwarzanych przez detektory.

Na podstawie art. 25a ust. 1 i 6 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, Prezes UOKiK nałożył na przedsiębiorcę Kazimierza Dmuchałę, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowe „MAXI” Kazimierz Dmuchała w Pustkowie obowiązek uiszczenia kwoty 5 535 zł (słownie: pięć tysięcy pięćset trzydzieści pięć złotych), stanowiącej równowartość kosztów badań laboratoryjnych przeprowadzonych przez Instytut Technik Innowacyjnych EMAG w Katowicach. Wysokość tej należności

pieniężnej (opłaty) została ustalona na podstawie kosztorysu sporządzonego przez laboratorium (faktura VAT nr 15/06/0016/01 z 23 czerwca 2015 r.).

Zgodnie z art. 25a ust. 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów w związku z art. 2 § 2 i art. 47 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2015 r. poz. 613 i 1649) oraz art. 130 Kodeksu postępowania administracyjnego przedsiębiorca Kazimierz Dmuchała, prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowe „MAXI” Kazimierz Dmuchała w Pustkowie obowiązany jest uiścić ww. kwotę na rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów: NBP O/O Warszawa 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000 w terminie 14 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji, a w przypadku złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy – 14 dni od dnia doręczenia decyzji utrzymującej w mocy zaskarżoną decyzję.

W związku z powyższym, Prezes UOKiK orzekł, jak w sentencji.

Pouczenie:

Na podstawie art. 127 § 3 w związku z art. 5 § 2 pkt 4 Kodeksu postępowania administracyjnego oraz w związku z art. 29 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2015 r. poz. 184 i 1618) oraz na podstawie art. 129 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego, w związku z art. 26 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, od niniejszej decyzji stronie nie służy odwołanie, jednakże strona niezadowolona z niniejszej decyzji może, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia, zwrócić się do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.

z up. PREZESA
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Zastępca Dyrektora
Departamentu Nadzoru Rynku
Jadwiga Gunerka

Otrzymuje:

Kazimierz Dmuchała
Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowe „MAXI” Kazimierz Dmuchała
ul. Smoczka 42
39-300 Mielec